

Перший сніг

Ганна Черінь

Розтала в хмарках зірка рання,
І в сяйві соняшних доріг,
Як символ першого кохання,
Упав на землю перший сніг.

Як всюди сяє міць морозна!
Блищить кришталь замерзлих брил...
Бере душі найширший розмах,
Найдальший лет окріплених крил.

Отам дівчина промітає
Для когось стежку до воріт.
Там гурт дитячий вибігає
Ліпити бабу у дворі...

І люди всі такі хороші,
Як лиш буває в цій порі.
Розносять пошту листоноші,
І хліб розвозять пекарі.

І все розумне, не даремне,
Все змісту сповнене й пісень.
Усім сказати би щось приємне,
Чи хоч, принаймні, "Добрий День!"

Вклонитись соснам придоріжним,
На здивування стрічних дам!
Я радість ніжну, першо-сніжну,
Ні за що в світі не віддам!

Хай заметіль злетить, як шершень,
І стежку вихром замете —
Та перший сніг — кохання перше —
Лишиться чисте і святе.